

WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 3 kwietnia 2008 r. *

W sprawie C-103/06

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris (Francja) postanowieniem z dnia 30 stycznia 2006 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 22 lutego 2006 r., w postępowaniu:

Philippe Derouin

przeciwko

Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf de Paris — Région parisienne),

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: A. Rosas, prezes izby, U. Löhmus, J.N. Cunha Rodrigues, J. Klučka (sprawozdawca) i P. Lindh, sędziowie,

* Język postępowania: francuski.

rzecznik generalny: P. Mengozzi,
sekretarz: C. Strömholm, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 7 marca 2007 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu P. Derouina przez P. Langloisa oraz E. Piwnica, adwokatów / radców prawnych,
- w imieniu Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale oraz d'allocations familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf de Paris — Région parisienne) przez J.J. Gatineau, adwokata / radcę prawnego,
- w imieniu rządu francuskiego przez G. de Berguesa oraz O. Christmann, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu Zjednoczonego Królestwa przez V. Jackson, działającą w charakterze pełnomocnika, wspieraną przez S. Moore, barrister,
- w imieniu Komisji Wspólnot Europejskich przez G. Rozeta oraz V. Kreuzschitza, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 18 października 2007 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni rozporządzenia Rady (EWG) NR 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 307/1999 z dnia 8 lutego 1999 r. (Dz.U. L 38, s. 1, zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1408/71”).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy P. Derouinem a Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf de Paris — Région parisienne) (Związkiem na rzecz poboru składek na ubezpieczenie społeczne i dodatki rodzinne w Paryżu — Rejon Paryża, zwanym dalej „Urssaf”), dotyczącego podstawy wymiaru powszechnej składki na ubezpieczenie społeczne i składki na spłatę zadłużenia systemu zabezpieczeń społecznych (zwanych dalej odpowiednio „CSG” i „CRDS”) należnych od P. Derouina.

Ramy prawne

Uregulowania wspólnotowe

- 3 Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 1408/71 rozporządzenie to „stosuje się do pracowników najemnych lub do osób prowadzących działalność na własny rachunek,

lub do studentów, którzy podlegają lub podlegali ustawodawstwu jednego lub kilku państw członkowskich i są obywatelami jednego z państw członkowskich lub są bezpaństwowcami lub uchodźcami, zamieszkałymi na terytorium jednego z państw członkowskich, jak i do członków ich rodzin i do osób pozostałych przy życiu”.

4 Artykuł 13 tego rozporządzenia przewiduje:

„1. Z zastrzeżeniem art. 14c i 14f osoby, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, podlegają ustawodawstwu tylko jednego państwa członkowskiego. Ustawodawstwo określa się zgodnie z przepisami niniejszego tytułu.

2. Z zastrzeżeniem przepisów art. 14–17:

[...]

b) osoba prowadząca działalność na własny rachunek na terytorium jednego państwa członkowskiego podlega ustawodawstwu tego państwa, nawet jeżeli zamieszkuje na terytorium innego państwa członkowskiego;

[...]”

5 Artykuł 14a tego samego rozporządzenia stanowi:

„Artykuł 13 ust. 2 lit. b) stosuje się z uwzględnieniem następujących wyjątków i sytuacji szczególnych:

[...]

- 2) Osoba zwykle prowadząca działalność na własny rachunek na terytorium dwóch lub więcej państw członkowskich podlega ustawodawstwu państwa członkowskiego, na którego terytorium zamieszkuje, jeżeli wykonuje jakąkolwiek część swojej działalności na terytorium tego państwa. [...]

[...]"

- 6 Artykuł 14 d ust. 1 rozporządzenia nr 1408/71 stanowi:

„Osobę określoną w [...] art. 14a ust. 2, 3 i 4 [...] traktuje się, do celów stosowania ustawodawstwa określonego zgodnie z tymi przepisami, jako osobę wykonującą całość czynności zawodowych lub działalności zawodowej na terytorium danego państwa członkowskiego”.

Uregulowania krajowe

- 7 CSG została wprowadzona przez loi de finances n° 90-1168 [ustawę o finansach nr 90-1168] z dnia 29 grudnia 1990 r. (JORF z 30.12.1990, s. 16367), której istotne przepisy zostały skodyfikowane w art. L. 136-1 i nast. code de la sécurité sociale [kodeksu zabezpieczeń społecznych].

- 8 Zgodnie z art. L. 136-1 code de la sécurité sociale:

I - 1884

„Wprowadzona zostaje składka na ubezpieczenie społeczne od dochodów z tytułu działalności i im podobnych od następujących podmiotów:

- 1 osób fizycznych, które dla celów opodatkowania dochodów są uważane za zamieszkujące we Francji i jednocześnie z jakiegokolwiek tytułu podlegają francuskiemu obowiązkowemu systemowi ubezpieczenia zdrowotnego;
  - 2 Pracownicy państwa, wspólnot lokalnych i ich podmiotów publicznych o charakterze administracyjnym, które wykonują swoje zadania lub misje poza Francją, w zakresie, w jakim ich dochody podlegają opodatkowaniu we Francji i z jakiegokolwiek tytułu podlegają francuskiemu obowiązkowemu systemowi ubezpieczenia zdrowotnego”.
- 9 CRDS została wprowadzona przez art. 14-1 ordonnance n° 96-50 [rozporządzenia nr 96-50] z dnia 24 stycznia 1996 r. relative au remboursement de la dette sociale [w sprawie spłaty zadłużenia systemu zabezpieczeń społecznych] (JORF z 25.01.1996, s. 1226), który przewiduje:

„Wprowadzona zostaje składka od dochodów z tytułu działalności i im podobnych, wymienionych w art. L. 136-2 do art. L. 136-4 code de la sécurité sociale, z wyjątkiem dochodów określonych w art. 15 III 1 poniżej, uzyskanych za granicą w okresie od dnia 1 lutego 1996 r. do dnia zakończenia misji określonych w art. 2 przez osoby fizyczne określone w art. L. 136-1 tego samego kodeksu.

Składka ta jest pobierana od dochodów i w warunkach określonych w art. L. 136-2 do art. L. 136-4 i w art. L. 136-8 III code de la sécurité sociale”.

- 10 Umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania i zapobieganiu unikania opodatkowania podatkiem dochodowym zawarta między Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a Francją, podpisana w Londynie w dniu 22 maja 1968 r. (zwana dalej „umowa dwustronną”), stanowi w art. 1:

„1. Niniejsza umowa dotyczy następujących podatków:

[...]

- b. w odniesieniu do Francji: podatku dochodowego od osób fizycznych [...], podatku od osób prawnych, jak również wszelkich podatków pobieranych u źródła, odliczeń i zaliczek na poczet tych podatków,

[...]

2. Niniejsza umowa znajduje również zastosowanie do wszystkich przyszłych podatków, mających charakter identyczny bądź podobny, które jedno z odnoszących państw członkowskich lub rząd jednego z terytoriów na które zakres zastosowania tej umowy został rozszerzony [...] doda do obecnie obowiązujących podatków lub którymi je zastąpi. Właściwe organy umawiających się państw informują się o zmianach wprowadzonych do ich ustawodawstwa podatkowego”.

- 11 Z uwag przedstawionych przez rząd francuski wynika, że umowa dwustronna została uchylona z dniem wejścia w życie nowej umowy o unikaniu podwójnego

opodatkowania, zawartej przez dwa odnośne państwa w dniu 28 stycznia 2004 r. Ta nowa umowa wyraźnie wymienia CSG i CRDS pośród „podatków, do których zastosowanie znajduje [ta ostatnia umowa]”.

Postępowanie przed sądem krajowym i pytanie prejudycjalne

12 Z postanowienia odsyłającego wynika, że P. Derouin:

- zamieszkuje we Francji, gdzie wykonuje zawód niezależnego adwokata, jest współnikiem spółki partnerskiej prawa angielskiego Linklaters (zwanej dalej „partnership”). Spółka ta ma swoje główne przedsiębiorstwo w Zjednoczonym Królestwie, lecz posiada również biura w innych państwach członkowskich, w szczególności we Francji, w tym w Paryżu (zwane dalej „biurem w Paryżu”);
- jest wpisany na listę adwokatów przy Cour d’appel de Paris oraz na listę zarejestrowanych prawników zagranicznych [Registered Foreign Lawyer] przy Supreme Court of England and Wales;
- wykonywał wszystkie usługi adwokackie w ramach działalności biura w Paryżu;
- jest wynagradzany w formie udziału w zyskach osiągniętych przez partnership;

- ma swoje miejsce zamieszkania dla celów podatkowych we Francji i podlega opodatkowaniu w tym państwie członkowskim, jak również w każdym państwie, w którym swoją siedzibę ma partnership, z tytułu udziału w zyskach osiągniętych przez każde z biur tej spółki;

- podlega francuskiemu obowiązkowemu systemowi ubezpieczenia zdrowotnego i jest zarejestrowany przez Urssaf jako osoba prowadząca działalność na własny rachunek.

13 Urssaf wyliczył składki na dodatki rodzinne oraz CSG jak i CRDS, do których zapłaty wezwał P. Derouina w odniesieniu do dochodów uzyskiwanych przez niego z tytułu działalności zawodowej prowadzonej w ramach biura w Paryżu i z tytułu udziału w zyskach osiągniętych przez inne biura partnership. Z uściśleń dokonanych podczas procedury ustnej wynika, że Urssaf wezwał P. Derouina do zapłaty CSG i CRDS za różne okresy w latach 2000–2005.

14 P. Derouin uściślił składki na dodatki rodzinne wyliczone na podstawie całości jego dochodów z tytułu działalności zawodowej (a zatem włącznie z dochodami uzyskanymi w Zjednoczonym Królestwie), lecz zakwestionował przed tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris wymagalność CSG i CRDS wyliczonych na podstawie jego dochodów uzyskanych w Zjednoczonym Królestwie, twierdząc, że składki te nie stanowią składek na ubezpieczenie społeczne, lecz podatki i że w związku z tym iż dochody uzyskane w Zjednoczonym Królestwie podlegają opodatkowaniu w tym państwie członkowskim na podstawie umowy dwustronnej, jedynie dochody podlegające opodatkowaniu we Francji mogą zostać potraktowane jako podstawa wyliczenia CSG i CRDS.

15 Urssaf twierdzi natomiast, że składki te mają charakter składek na ubezpieczenie społeczne, że są objęte zakresem zastosowania rozporządzenia nr 1408/71 i że powinny zostać wyliczone na podstawie całości dochodów P. Derouina, niezależnie od tego, czy zostały one uzyskane w Zjednoczonym Królestwie, czy we Francji.

- 16 W celu wyjaśnienia tej kwestii, postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2005 r., tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris przedłożył Cour de cassation pytanie prawne, czy CSG i CRDS należy traktować jako podatki w rozumieniu umowy dwustronnej.
- 17 Zdaniem Cour de cassation, wyrażonym w orzeczeniu z dnia 2 września 2005 r., „Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich należy przedłożyć, na podstawie art. 234 [...] WE, pytanie, czy rozporządzenie nr 1408/71 [...] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ono temu, aby umowa międzynarodowa, taka jak umowa [dwustronna] [...], przewidywała, że dochody uzyskane w Zjednoczonym Królestwie przez osoby prowadzące działalność na własny rachunek, zamieszkujące we Francji i objęte ubezpieczeniem społecznym w tym państwie były wykluczone z podstawy wymiaru [CSG] i [CRDS] pobieranych we Francji [...]”.
- 18 Biorąc pod uwagę, że rozstrzygnięcie sporu zależy od tego, czy zastosowanie postanowień tej umowy do CSG i CRDS jest niezgodne z przepisami wspólnotowymi, tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris postanowił zawiesić postępowanie i przedłożyć Trybunałowi następujące pytanie prejudycjalne:

„Czy rozporządzenie nr 1408/71 [...] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ono postanowieniom umowy, zgodnie z którymi, tak jak w umowie [dwustronnej], dochody uzyskane w Zjednoczonym Królestwie przez pracowników zamieszkałych we Francji i ubezpieczonych w tym kraju wykluczone są z podstawy wymiaru [CSG] i [CRDS], które pobierane są we Francji?”

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- 19 Pytanie zostaje w istocie przedłożone w celu określenia, czy państwo członkowskie, którego uregulowanie w przedmiocie zabezpieczenia społecznego

znajduje zastosowanie na podstawie rozporządzenia nr 1408/71, dysponuje swobodą w zakresie określenia podstawy wymiaru składek takich jak CSG i CRDS czy też, wręcz przeciwnie, rozporządzenie to zobowiązuje to państwo członkowskie do objęcia podstawą wymiaru tych składek dochodów uzyskanych w innym państwie członkowskim, bez możliwości odstąpienia od pobrania wspomnianych składek od tych dochodów.

20 W tym kontekście należy przypomnieć, że celem rozporządzenia nr 1408/71 jest — jak wskazują jego motywy drugi i czwarty — zapewnienie swobody przepływu we Wspólnocie Europejskiej pracowników najemnych oraz osób prowadzących działalność na własny rachunek z poszanowaniem rozwiązań właściwych ustawodawstwu poszczególnych państw w dziedzinie zabezpieczenia społecznego. W tym celu, jak wynika z jego motywów piątego, szóstego i dziesiątego, rozporządzenie przyjmuje jako zasadę równe traktowanie wobec różnych ustawodawstw krajowych oraz zmierza do zapewnienia w możliwie największym stopniu równego traktowania wszystkich osób wykonujących pracę na terytorium danego państwa członkowskiego, jak również unikanie stawiania w niekorzystnej sytuacji pracowników korzystających ze swobody przepływu. System ustanowiony przez rozporządzenie nr 1408/71 jest jedynie systemem koordynacyjnym i dotyczy między innymi określenia ustawodawstwa lub ustawodawstw właściwych w przypadku pracowników najemnych i osób prowadzących działalność na własny rachunek, które w różnych okolicznościach korzystają z przysługującego im prawa do swobody przepływu (wyroki z dnia 9 marca 2006 r. w sprawie C-493/04 Piatkowski, Zb.Orz. s. I-2369, pkt 19 i 20, i z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie C-50/05 Nikula, Zb.Orz. s. I-7029, pkt 20).

21 Jeżeli chodzi, po pierwsze, o zastosowanie rozporządzenia nr 1408/71 względem osoby znajdującej się w sytuacji takiej jak sytuacja P. Derouina, to z postanowienia odsyłającego i z całokształtu uwag przedstawionych Trybunałowi wynika, że jest on osobą migrującą, prowadzącą działalność na własny rachunek, zamieszkującą we Francji, prowadzącą działalność zawodową na własny rachunek we Francji i w Zjednoczonym Królestwie, z tym skutkiem, że jest on objęty zakresem zastosowania tego rozporządzenia na podstawie jego art. 14a ust. 2. Z tego wynika, że zgodnie z tym przepisem zainteresowany podlega wyłącznie ustawodawstwu francuskiemu. Rząd Zjednoczonego Królestwa potwierdził ponadto na rozprawie, że Zjednoczone Królestwo nie pobiera żadnej składki na ubezpieczenie społeczne od dochodów uzyskiwanych na jego terytorium przez zainteresowanego.

- 22 Jeżeli chodzi, po drugie, o zastosowanie rozporządzenia nr 1408/71 do CSG i CRDS, Trybunał orzekł, że składki te są objęte zakresem zastosowania tego rozporządzenia. W istocie Trybunał rozważył, że nie zasługuje na podtrzymanie teza, zgodnie z którą CSG i CRDS, w zakresie w jakim w rzeczywistości są kwalifikowane jako podatki, wymykają się zakresowi zastosowania tego rozporządzenia. Trybunał dodał, że okoliczność, iż płatność jest kwalifikowana jako podatek przez uregulowanie krajowe nie oznacza, że, z punktu widzenia tego rozporządzenia, ta sama płatność nie może być traktowana jako objęta zakresem jego zastosowania (zob. podobnie wyroki z dnia 15 lutego 2000 r. w sprawie C-34/98 Komisja przeciwko Francji, Rec. s. I-995, pkt 33 i 34, oraz w sprawie C-169/98 Komisja przeciwko Francji, Rec. s. I-1049, pkt 31 i 32). Zresztą należy stwierdzić, że w przedłożonym pytaniu sąd krajowy wychodzi z założenia, że przedmiotowe składki są objęte zakresem zastosowania rozporządzenia nr 1408/71.
- 23 Ponadto Trybunał orzekł, że prawo wspólnotowe nie ogranicza kompetencji państw członkowskich w zakresie organizacji systemów zabezpieczenia społecznego (zob. wyrok z dnia 13 maja 2003 r. w sprawie C-385/99 Müller-Fauré i van Riet, Rec. s. I-4509, pkt 100 i przywoływane orzecznictwo).
- 24 Jeżeli chodzi w szczególności o określenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne to zgodnie z utrwalonym orzecznictwem wydaje się, że wobec braku harmonizacji na poziomie wspólnotowym do ustawodawstwa każdego z odnośnych państw członkowskich należy określić dochodów uwzględnianych dla celów obliczenia wysokości tych składek (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Nikula, pkt 24 i przywoływane orzecznictwo).
- 25 Wykonując swoje kompetencje państwa członkowskie są oczywiście zobowiązane do przestrzegania prawa wspólnotowego (zob. podobnie w szczególności wyroki z dnia 26 stycznia 1999 r. w sprawie C-18/95 Terhoeve, Rec. s. I-345, pkt 34, oraz z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie C-227/03 van Pommeren-Bourgondiën, Zb.Orz. s. I-6101, pkt 39). Kompetencja państw członkowskich nie jest zatem nieograniczona, ponieważ państwa członkowskie są w szczególności zobowiązane do poszanowania

ducha i zasad rozporządzenia nr 1408/71, wśród nich w szczególności zasady jednego ustawodawstwa właściwego w dziedzinie zabezpieczeń społecznych, do unikania stawiania w niekorzystnej sytuacji pracowników korzystających z prawa do swobodnego przepływu i do zapewnienia, aby w ten sposób skonstruowany system nie pozbawiał tej osoby ochrony socjalnej.

26 Z całości kształtu orzecznictwa przywołanego w pkt 23–25 niniejszego wyroku wynika zatem, że jako że rozporządzenie nr 1408/71 jest instrumentem koordynacji, a nie harmonizacji, państwa członkowskie są kompetentne w zakresie określenia podstawy wymiaru składek takich jak CGS i CRDS.

27 Wynika z tego, że przy obecnym stanie prawa wspólnotowego państwo członkowskie ma prawo odstąpić, jednostronnie lub na podstawie umowy dotyczącej opodatkowania, takiej jak umowa dwustronna, od objęcia podstawą wymiaru składek takich jak CSG i CRDS dochodów uzyskanych w innym państwie członkowskim przez osobę prowadzącą działalność na własny rachunek i zamieszkującą w tym państwie oraz będącą w sytuacji takiej, jak sytuacja skarżącego w postępowaniu przed sądem krajowym. Otóż jeżeli bezsporne jest, że żaden przepis rozporządzenia nr 1408/71 nie zabrania państwu członkowskiemu wyliczenia dla swojego rezydenta wysokości składki na ubezpieczenie społeczne na podstawie całości uzyskiwanych przez niego dochodów (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Nikula, pkt 31), to należy stwierdzić, że żaden przepis tego rozporządzenia go do tego nie zobowiązuje.

28 W tym kontekście należy podkreślić, że wbrew tezie reprezentowanej na etapie procedury ustnej przez Urssaf, rząd Zjednoczonego Królestwa i Komisję Wspólnot Europejskich, zgodnie z którą zasada wynikająca z wyroku z dnia 26 maja 2005 r. w sprawie C-249/04 Allard (Zb.Orz. s. I-4535), zobowiązuje co do zasady państwa członkowskie do objęcia podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne całości dochodów uzyskiwanych przez osoby znajdujące się w sytuacji takiej jak P. Derouin, zasada ta nie może być stosowana w takiej sytuacji.

- 29 W sprawie, której dotyczy ww. wyrok w sprawie Allard, państwo członkowskie miejsca zamieszkania zainteresowanego zdecydowało się na włączenie do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne całości dochodów uzyskanych przez zainteresowanego tak na terytorium tego państwa jak i na terytorium innego państwa członkowskiego, co dopuszcza rozporządzenie nr 1408/71. W odniesieniu do tego kontekstu Trybunał orzekł, że zgodnie z ustawodawstwem krajowym znajdującym zastosowanie na podstawie norm kolizyjnych zawartych w tym rozporządzeniu, składki należne od zainteresowanego należy wyliczyć biorąc pod uwagę całość dochodów uzyskanych przez zainteresowanego.
- 30 Zatem rozwiązanie zastosowane przez Trybunał w ww. wyroku w sprawie Allard, nie znajduje zastosowania w kontekście takim jak niniejsza sprawa zawisła przed sądem krajowym, w której wykluczenie dochodów mających źródło za granicą z podstawy wymiaru przedmiotowych składek na ubezpieczenie społeczne wynika z przepisów znajdującego zastosowanie prawa krajowego.
- 31 Należy jednak podkreślić, że wykluczenie z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne dochodów pracownika mających źródło za granicą nie może mieć konsekwencji w postaci wpływu na prawo tego pracownika do korzystania z całości świadczeń przewidzianych przez znajdujące zastosowanie ustawodawstwo. Do sądu krajowego należy zweryfikowanie, czy ma to rzeczywiście miejsce w sprawie, której dotyczy niniejsze postępowanie.
- 32 W świetle całokształtu powyższych rozważań na przedłożone pytanie należy odpowiedzieć, że rozporządzenie nr 1408/71 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ono temu, aby państwo członkowskie, którego przepisy socjalne mają jako jedyne zastosowanie względem osoby prowadzącej działalność na własny rachunek i zamieszkującej na terytorium tego państwa, wykluczało z podstawy wymiaru składek takich jak CSG i CRDS dochody uzyskane przez tego pracownika w innym państwie członkowskim na podstawie, w szczególności, umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania podatkiem dochodowym.

W przedmiocie kosztów

33 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 307/1999 z dnia 8 lutego 1999 r. należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ono temu, aby państwo członkowskie, którego przepisy socjalne mają jako jedyne zastosowanie względem osoby prowadzącej działalność na własny rachunek i zamieszkującej na terytorium tego państwa, wykluczało z podstawy wymiaru składek takich jak powszechna składka na ubezpieczenie społeczne i składka na spłatę zadłużenia systemu zabezpieczeń społecznych dochody uzyskane przez tego pracownika w innym państwie członkowskim na podstawie, w szczególności, umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania podatkiem dochodowym.

Podpisy